

fordeles, være sig ved Loven eller af Regjeringen, ikke paa Individerne, men paa Communerne. Det gjør mig meget ondt, at det ikke er lykkes Regjeringen, hvad der saalænge er tilstræbt, at faae Amtene til at omfatte baade Kjøbstæderne og Landet i Amtet, hvorved dette vilde blive bethdeligt simplificeret, men at den alvorsligt og gjennem mange Aar af Rigsdagen fortsatte Bestræbelse for at gennemføre en communal Ordning, der stemmer med Grundloven, som ikke vil opretholde Forskjellen mellem Kjøbstadsfolk og Bønder, men vil ombanne dem alle til Statsborgere, for nærværende Dieblif er opgiven. Som det nu staaer, maa man altsaa holde sig til Kjøbstæderne og Amtene hver for sig, og bestemme ved Loven eller lade Regjeringen, efter visse nærmere Regler, bestemme en Fordeling mellem disse, og saa atter faae disse Beløb amtsviis reparerede paa Sognene, og igjennem disse atter paa de enkelte Individier. Her staaer jeg ved hvad der har været Gjensstand for de fleste Medlemmers Udtalelser, nemlig Sogneforstanderskabernes Medvirking. Sogneforstanderskaberne ere fortræffelige, saasnart der er givet en bestemt Sum, der skal tilveiebringes, saa enes de nok om, hvorledes den skal tilveiebringes; de snakke frem og tilbage om, hvorledes den skal fordeles, og de finde en Afgjørelse. Paa denne Maade kommer Beløbet tilveie uden stor Uleilighed og uden store Klager. Det er fuldkommen rigtigt, at det vilde være lettere, dersom der allerede enten var en Bestatning efter Formue og Leilighed, der, om man saa kan sige, var bragt i bestemt System, eller Indkomsskatten var indført ogsaa i Kjøbstæderne og Landcommunerne for de communale Afgifter. Det er aldeles uforstaaeligt, hvorledes det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) i den Grad har kunnet misforstaae Meningen af den Paragraph, han citerede af det Lovforslag, jeg i sin Tid forelagde; thi det var saa langtfra min Mening at fastslaae Bestatningen efter Formue og Leilighed, at jeg tværtimod bebudede, at den i væsentlige Punkter vilde falde bort. Da jeg specielt er nævnt som den, der har forelagt denne Lov, skal jeg dog tillade mig at sige, at jeg havde gjort Forsøg paa at udarbejde saadanne Regler for Kjøbstæderne — Andet var

der ikke Tale om, — men at jeg kom til den Erkjendelse, at der var ønskeligt, at længere eller idetmindste nogen Erfaring først blev vundet med Hensyn til Indkomsskatloven for Kjøbenhavn, saa at den derved kunde komme til Nytte, hvorfor jeg strax opfordrede Vigningscommissionen her i Staden til at give en fuldstændig Kritik over denne Lov og en Fremstilling af dens Opfattelse af alle de ved dens praktiske Anvendelse fremkommende tvivlsomme Spørgsmaal, samt Dplysning om Maaden, hvorpaa de vare afgjorte, et Arbejde, der vil findes i Indenrigsministeriet. Jeg ansaae det endog for ønskeligt, at denne Lov kunde have omfattet Amtsvraadene og Landsognerne, altsaa være bleven en Lov om den communale Bestatning i det Hele, være sig efter Formue og Leilighed eller Indkomst eller, hvad Resultatet, hvis jeg havde gjort det særbdigt, rimeligviis var blevet, en Indkomsskat med temmelig stærke Momenter af Leilighed ligesom i nærværende Lov. Jeg troer at maatte give det ærede Medlem fra Ribe (Nielsen) Ret i, at dersom de communale Autoriteter vare indexercerede i at manoevrere med saadanne Systemer, saa vilde det have lettet meget bethdeligt, men affect derved, siger jeg, at man nok vilde være kommen ud af at faae det tilveiebragt, naar man først har bestemt den Sum, Kommunen skal yde. I saa Henseende kan jeg ganske væsentlig henholde mig til det skarpsindige og klare Foredrag, der igaar hørtes af et æret Kjøbenhavnst Medlem (Madvig), men som det gjør mig ondt, saldt i Slutningen af en lang og trættende Discussion; jeg kan henholde mig til hans Uttringer om, hvorledes den eneste Maalestof, der i saa Henseende gives, er en relativ Sammenligning mellem den ene og den anden med Hensyn til de eensartede Bilkaar, hvorunder de leve; saasnart altsaa Bestatningen foregaaer indenfor den kjenbte Kreds, vil det kunne lade sig gjøre, idet der allevegne findes nogle Folk, der ere ret tænksomme og fornuftige, og om hvem det kan forudsættes, at de ville det Rette, ere honnette Folk. Skal det derimod være saaledes, at det, den enkelte Commune skal staffe tilveie, berøer paa en Addition af de Indtægter, som den selv ansætter sig til, saa kan jeg forfikkre, at jeg er